

Наказ МВС № 25 — Правила експлуатації та типових норм належності вогнегасників

КУПИТИ

Наказом Міністерства внутрішніх справ України № 25 **затверджено** Правила експлуатації та типових норм належності вогнегасників.

Наказ МОУ 1313 Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 23 лютого 2018 р. за № 225/31677.

Правила установлюють вимоги до експлуатації переносних вогнегасників повною масою до 20 кг та пересувних вогнегасників повною масою до 450 кг, призначених для гасіння пожеж класів А, В, С, D, F, та електроустановок, що перебувають під напругою до 1000 В (далі - Е), та норми їх належності на об'єктах суб'єктів господарювання незалежно від форм власності (далі - об'єкти).

Правила поширюються на будинки і приміщення різного призначення, що експлуатуються, підприємства, установи та організації (незалежно від виду їх діяльності та форм власності) (далі - суб'єкти господарювання), механічні транспортні засоби і є обов'язковими для виконання посадовими особами (власниками).

Правила не поширюються на:

- 1) підземні споруди підприємств гірничодобувної промисловості;
- 2) електрорухомий склад, шахти, тунелі та підземні споруди метрополітену;
- 3) транспортні засоби залізничного, повітряного, річкового та морського транспорту.

ПР АВИЛА

експлуатації та типові норми належності вогнегасників

I. Загальні положення

1. Ці Правила установлюють вимоги до експлуатації переносних вогнегасників повною масою до 20 кг та пересувних вогнегасників повною масою до 450 кг, призначених для гасіння пожеж класів А, В, С, D, F, та електроустановок, що перебувають під напругою до 1000 В (далі - Е), та норми їх належності на об'єктах суб'єктів господарювання незалежно від форм власності (далі - об'єкти).

2. Ці Правила поширюються на будинки і приміщення різного призначення, що експлуатуються, підприємства, установи та організації (незалежно від виду їх діяльності та форм власності) (далі - суб'єкти господарювання), механічні транспортні засоби і є обов'язковими для виконання посадовими особами (власниками).

3. Ці Правила не поширюються на:

{Підпункт 1 пункту 3 розділу I виключено на підставі Наказу Міністерства внутрішніх справ № 765 від 28.10.2020}

1) підземні споруди підприємств гірничодобувної промисловості;

2) електрорухомий склад, шахти, тунелі та підземні споруди метрополітену;

3) транспортні засоби залізничного, повітряного, річкового та морського транспорту.

4. Міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, виходячи із специфічних умов та особливостей пожежної небезпеки виробництв, можуть додатково розробляти свої галузеві правила експлуатації та норми належності вогнегасників, що затверджуються в установленому законодавством порядку після їх погодження з центральним органом виконавчої влади, який

здійснює державний нагляд у сфері техногенної та пожежної безпеки.

Вимоги галузевих правил експлуатації та норм належності вогнегасників мають бути не нижчі встановлених вимог, передбачених цими Правилами, а також не мають суперечити їм.

5. У цих Правилах терміни вживаються в таких значеннях:

визнання вогнегасника непридатним до використання - календарна дата в документі, який засвідчує неможливість відновлення роботи вогнегасника з показниками якості, передбаченими технічними вимогами до нього;

вогнегасник - технічний засіб, призначений для припинення горіння подаванням вогнегасної речовини, що міститься в його корпусі, під дією надлишкового тиску, за масою і конструктивним виконанням придатний для транспортування і застосування людиною;

{Абзац четвертий пункту 5 розділу I виключено на підставі Наказу Міністерства внутрішніх справ № 765 від 28.10.2020}

{Абзац п'ятий пункту 5 розділу I виключено на підставі Наказу Міністерства внутрішніх справ № 765 від 28.10.2020}

гарантійний строк експлуатації вогнегасника - проміжок часу, встановлений виробником або підприємством з технічного обслуговування вогнегасників і зазначений у технічній документації та на маркуванні вогнегасника, протягом якого гарантується його працездатний стан за умови дотримання споживачем вимог інструкції з експлуатації;

експлуатація вогнегасника - термін від часу виготовлення вогнегасника до визнання його непридатним до використання;

застосування вогнегасника за призначенням - застосування вогнегасника для припинення

горіння подаванням вогнегасної речовини, що міститься в його корпусі, під дією надлишкового тиску;

зберігання вогнегасника під час експлуатації - утримання вогнегасника в спорядженому стані у відведеному для його збереження місці протягом установленого строку;

зняття вогнегасника з експлуатації - документально оформлена подія, яка фіксує технічну неможливість або недоцільність подальшого застосування вогнегасника за призначенням чи його технічного обслуговування;

настанова з технічного обслуговування вогнегасника - нормативний документ, що містить відомості про практичні прийоми або методи технічного обслуговування вогнегасника;

огляд вогнегасника - первинна та (або) періодична перевірка його відповідності вимогам експлуатаційної документації;

підприємство з технічного обслуговування вогнегасників (далі - ПТОВ) - суб'єкт господарювання, який здійснює технічне обслуговування вогнегасників, засвідчує їх справність і має ліцензію з надання послуг і виконання робіт протипожежного призначення відповідно до законодавства та настанови з технічного обслуговування вогнегасників від виробників;

працездатний стан вогнегасника - стан вогнегасника, за яким значення параметрів, які характеризують його здатність виконувати задані функції, відповідають вимогам нормативних та експлуатаційних документів;

робочий цикл вогнегасника - проміжок часу від виготовлення до визнання непридатним до використання вогнегасника, який зазначений у схемі робочого циклу вогнегасника (додаток 1);

технічне діагностування вогнегасника - стадія технічного обслуговування, метою якої є визначення технічного стану вогнегасника, пошук несправності та прийняття рішення щодо його ремонту, перезаряджання або завершення експлуатації;

технічне обслуговування вогнегасника - комплекс операцій, спрямованих на перевірку вогнегасника та забезпечення його роботи в режимах очікування використання за призначенням, транспортування і зберігання або на прийняття рішень щодо ремонту чи зняття його з експлуатації; транспортування вогнегасника під час експлуатації - переміщення вогнегасника в спорядженому стані із застосуванням (за потреби) транспортних і вантажопідійомних засобів;

6. У цих Правилах наведено такі позначення типів вогнегасників:

ВВ - вогнегасник водяний;

ВВП - вогнегасник водопінний (у тому числі аерозольний);

{Абзац третій пункту 6 розділу I із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 765 від 28.10.2020}

{Абзац четвертий пункту 6 розділу I виключено на підставі Наказу Міністерства внутрішніх справ № 765 від 28.10.2020}

ВГ - вогнегасник газовий, у тому числі вуглекислотний (ВВК);

ВП - вогнегасник порошковий.

Цифра після позначення типу вогнегасника означає масу вогнегасної речовини в кілограмах, що міститься в його корпусі. Наприклад, ВП-5 - вогнегасник порошковий з масою вогнегасної речовини 5 кг.

{Абзац шостий пункту 6 розділу I із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 765 від 28.10.2020}

II. Загальні вимоги до експлуатації вогнегасників

1. Під час експлуатації вогнегасників необхідно керуватися цими Правилами та іншими нормативними актами, що регламентують вимоги до експлуатації вогнегасників.
2. Забезпечення виконання вимог цих Правил покладається на суб'єктів господарювання. Забезпечення виконання вимог цих Правил у житлових будинках (квартирах) приватного житлового фонду та інших приватних окремо розташованих господарських спорудах і гаражах, на територіях, у дачних будинках та на садових ділянках покладається на їх власників чи орендарів, якщо інше не обумовлено договором найму відповідно до вимог Кодексу цивільного захисту України.
3. Суб'єкти господарювання, а також орендарі зобов'язані:
  - 1) дотримуватися вимог цих Правил та інших нормативних документів у цій сфері;
  - 2) проводити своєчасні огляди та технічне обслуговування вогнегасників;
  - 3) утримувати вогнегасники в працездатному стані;
  - 4) не допускати використання вогнегасників не за призначенням;
  - 5) проходити теоретичне навчання та практичне відпрацювання навичок застосування вогнегасників.
4. Виробники та постачальники вогнегасників зобов'язані:
  - 1) гарантувати відповідність виготовленої (такої, що реалізується) продукції вимогам документів, що підтверджують якість та безпечність продукції;
  - 2) надавати покупцю експлуатаційну та технічну документацію на вогнегасники;
  - 3) гарантувати роботу вогнегасників з дати реалізації (продажу) до першого гарантійного терміну обслуговування.
5. Для забезпечення працездатного стану та якісної експлуатації вогнегасників на об'єкті особою, відповідальною за пожежну безпеку, має бути організовано їх технічне обслуговування відповідно до норм, правил (настанови з технічного обслуговування вогнегасників), установлених їх виробником, та інших нормативних документів у сфері пожежної безпеки.
6. Виробники або постачальники зобов'язані забезпечити проведення технічного обслуговування вогнегасників відповідно до ДСТУ 4297:2004 «Пожежна техніка. Технічне обслуговування вогнегасників. Загальні технічні вимоги» на всій території України за регіональним принципом (розподілом) шляхом створення власних ПТОВ або надання повноважень існуючим ПТОВ, перелік яких наводиться в паспорті на кожний вогнегасник. Виробник (постачальник) зобов'язаний забезпечити технічне обслуговування, гарантійний ремонт вогнегасників, їх випуск і поставку для ПТОВ у необхідному обсязі та асортименті, а також випуск і поставку запасних частин до них протягом усього строку їх виробництва, а після зняття з виробництва - протягом строку служби, у разі відсутності такого строку - протягом десяти років.

III. Організаційні заходи щодо забезпечення експлуатації вогнегасників

1. Особі, відповідальній за пожежну безпеку, необхідно обов'язково провести огляд вогнегасників перед розміщенням їх на об'єкті. Під час огляду встановлюються:
  - 1) наявність сертифіката відповідності;
  - 2) наявність інструкції з експлуатації та паспорта на кожний вогнегасник;
  - 3) цілісність пломб на запірних пристроях;
  - 4) наявність чи відсутність зовнішніх пошкоджень на корпусах вогнегасників;
  - 5) положення стрілок індикаторів тиску закачних вогнегасників (у межах робочого

діапазону);

б) наявність у маркуванні та в експлуатаційній документації відомостей про виробника, дату виготовлення (продажу) і технічного обслуговування.

2. Після проведення огляду вогнегасникам присвоюються облікові (інвентарні) номери за прийнятою на об'єкті системою нумерації.

3. Особі, відповідальній за пожежну безпеку на об'єкті, необхідно вести журнал обліку вогнегасників (додаток 2) в паперовій або електронній формі. У разі ведення журналу в електронній формі керівник підприємства забезпечує проставлення підписів у журналі засобами кваліфікованого електронного підпису, що за законодавством України прирівнюються до власноручного підпису.

У разі ведення журналу в електронній формі набір даних, який міститься в електронному журналі, має відповідати додатку 2 до цих Правил.

{Пункт 3 розділу III в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 387 від 23.06.2022}

4. У разі зняття вогнегасника з експлуатації суб'єкт господарювання зобов'язаний ужити заходів щодо недопущення зниження рівня протипожежного захисту.

{Абзац перший пункту 4 розділу III із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 765 від 28.10.2020}

Вогнегасники, зняті з експлуатації або надані на технічне обслуговування (ремонт, проведення випробувань або перезарядження), мають бути замінені на резервні вогнегасники з технічними характеристиками, які не можуть мати нижчі технічні характеристики знятих з експлуатації або наданих на технічне обслуговування.

{Абзац другий пункту 4 розділу III із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 765 від 28.10.2020}

5. У приміщеннях з технологічними процесами, внаслідок яких при аварійному режимі можуть утворюватися газо-, пило- або пароповітряні суміші, вогнегасники слід розмішувати за межами приміщень з урахуванням безпечних відстаней.

Вогнегасники в місцях розміщення (всередині будинків і приміщень, біля входів або виходів з них, у коридорах) не мають створювати перешкод під час евакуації людей.

У приміщеннях з тимчасовим перебуванням людей вогнегасники слід розмішувати ззовні приміщення або біля входу (виходу).

У приміщеннях з постійним перебуванням людей вогнегасники потрібно розмішувати всередині приміщення, запобігаючи створенню перешкод для евакуації людей.

6. Переносні вогнегасники розміщують шляхом навішування за допомогою кронштейнів на вертикальні конструкції на висоті не більше 1,5 м від рівня підлоги до нижнього торця вогнегасника і на відстані від дверей, достатній для їх повного відчинення, або встановлюють у пожежні шафи пожежних кран-комплектів, на пожежні щити, стенди, підставки та спеціальні тумби.

Для зазначення місцезнаходження вогнегасників на об'єктах мають встановлюватися вказівні знаки згідно з ДСТУ ISO 6309:2007 «Протипожежний захист. Знаки безпеки. Форма та колір» (ISO 6309:1987, IDT). Знаки розташовуються на видимих місцях на висоті 2-2,5 м від

рівня підлоги як всередині, так і за межами приміщень.

7. Розмішувати вогнегасники слід таким чином, щоб забезпечити можливість прочитування маркувальних написів на їх корпусах.

При цьому необхідно забезпечити їх захист від дії механічних пошкоджень, сонячних променів, опалювальних і нагрівальних приладів, а також хімічно агресивних речовин

(середовищ), які можуть негативно вплинути на їх роботу.

8. На механічних транспортних засобах вогнегасник має бути в закріпленому стані в місцях, визначених підприємством-виробником. У разі якщо конструкцією транспортного засобу зазначене місце не передбачено, вогнегасник слід розташовувати в легкодоступному місці.

Вогнегасники, що розміщуються за межами кабін, потрібно захищати від впливу атмосферних опадів, сонячних променів і бруду. Забороняється зберігання вогнегасника в багажнику механічного транспортного засобу (крім легкового автомобіля), кузові вантажного автомобіля та інших місцях, доступ до яких обмежено.

9. Вогнегасники, які розміщуються за межами приміщень або в неопалювальних приміщеннях та не призначені для експлуатації за температури нижче 5 °С, на холодний період року необхідно переносити в опалюване приміщення. У таких випадках на пожежних щитах та стендах має розміщуватись інформація про місцезнаходження вогнегасників.

Інформація

стосовно перенесення вогнегасників відображається в журналі обліку вогнегасників.

10. Огляд вогнегасників при їх експлуатації здійснюється особою, відповідальною за пожежну безпеку на об'єкті, не рідше одного разу на місяць.

Під час огляду перевіряються:

- 1) відповідність типу і заводського номера вогнегасника зареєстрованому обліковому номеру та місцезнаходженню на об'єкті;
- 2) наявність інструкції з експлуатації та паспорта на вогнегасник;
- 3) дата проведення технічного обслуговування, яка має відповідати вимогам експлуатаційної документації;
- 4) наявність та цілісність пломби, пристрою блокування (запобіжної чеки), розтруба або гнучкого рукава (відповідно до типу вогнегасника) та кронштейна (якщо передбачено конструкцією);
- 5) наявність зовнішніх пошкоджень вогнегасників та слідів корозії на них;
- 6) положення стрілки індикатора тиску кожного закачного вогнегасника (крім вогнегасників, у яких індикатор тиску не передбачено виробником), яка має бути в межах робочого діапазону (у зеленому секторі шкали індикатора), залежно від температури експлуатації;

{Підпункт 6 абзацу другого пункту 10 розділу III із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 765 від 28.10.2020}

- 7) наявність пошкоджень маркування (етикетки) кожного вогнегасника.

Результати оглядів реєструються особою, відповідальною за пожежну безпеку на об'єкті, в журналі обліку вогнегасників.

11. Особа, відповідальна за пожежну безпеку на об'єкті, зобов'язана організувати технічне обслуговування вогнегасників у таких випадках:

- пошкодження або відсутність маркування, пломб або пристроїв блокування на них;
- наявність механічних пошкоджень і слідів корозії на їх корпусах або запірно-пускових пристроях;
- відсутність робочого тиску в корпусі та (або) наявність надмірного тиску (для вогнегасників закачного типу);
- після використання за призначенням;
- після закінчення гарантійного терміну експлуатації, передбаченого експлуатаційною документацією виробника.

12. Технічне обслуговування вогнегасників здійснюється ПТОВ, що мають відповідну

ліцензію з надання послуг і виконання робіт протипожежного призначення відповідно до вимог ДСТУ 4297:2004 «Пожежна техніка. Технічне обслуговування вогнегасників. Загальні технічні вимоги», норм, правил (настанови з технічного обслуговування вогнегасників), установлених їх виробником, та інших нормативних документів і нормативно-правових актів з питань пожежної безпеки.

Під час огляду вогнегасників після надходження з технічного обслуговування особа, відповідальна за пожежну безпеку на об'єкті, перевіряє наявність на корпусі вогнегасника етикетки ПТОВ, форма та зміст якої наведені в додатку 3 до цих Правил.

13. Приймання вогнегасників після технічного обслуговування оформлюється актом, який складається не менше ніж у двох примірниках і підписується представниками споживача послуг та ПТОВ.

IV . Вимоги безпеки під час експлуатації вогнегасників

1. Під час експлуатації вогнегасників необхідно дотримуватися заходів безпеки, визначених нормативно-правовими актами та нормативними документами з питань охорони праці та експлуатації вогнегасників.

2. Забороняється:

1) експлуатувати вогнегасники з наявністю вм'ятин, опуклостей або тріщин на корпусі, запірно-пусковому пристрої, накидній гайці, а також у разі порушення герметичності з'єднань

вузлів вогнегасника, несправності індикатора тиску (для закачних вогнегасників) та відсутності

або пошкодження пломби;

2) допускати механічні ушкодження корпусу та запірної арматури вогнегасника;

3) розбирати і перезаряджати вогнегасники особам, які не мають права на проведення таких робіт;

4) кидати вогнегасник у полум'я під час використання за призначенням та завдавати механічних пошкоджень для приведення його у дію;

5) під час експлуатації вогнегасника спрямовувати його насадку (гнучкий рукав або розтруб) у бік людей, крім випадків використання для гасіння вогню на одязі та носимих речей на людині;

{Підпункт 5 пункту 2 розділу IV із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 765 від 28.10.2020}

6) використовувати вогнегасники для потреб, не пов'язаних з пожежогасінням;

7) використовувати вогнегасники за відсутності розтруба або гнучкого рукава (залежно від типу вогнегасника).

3. Гасіння осередків пожежі, які виникли поза межами приміщень, потрібно здійснювати вогнегасником з навітряного боку та з безпечної відстані до осередку пожежі, але не менше ніж 1,5 метра.

{Пункт 3 розділу IV із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 765 від 28.10.2020}

4. Під час гасіння пожежі одночасно кількома вогнегасниками не дозволяється здійснювати гасіння струменями вогнегасної речовини, спрямованими назустріч один одному.

5. Газові вогнегасники мають застосовуватись у тих випадках, коли для ефективного гасіння пожежі необхідні вогнегасні речовини, що не пошкоджують обладнання та об'єкти (електронна апаратура, музеї, архіви тощо). Застосування порошкових вогнегасників для гасіння таких пожеж дозволяється лише за відсутності газових вогнегасників.

6. Під час застосування вогнегасника, придатного для гасіння пожежі електрообладнання, що перебуває під напругою електричного струму до 1000 В, необхідно дотримуватися рекомендацій, зазначених у паспорті на вогнегасник. *{Пункт 6 розділу IV в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 765 від 28.10.2020}*

7. Забороняється застосовувати водяні та водопінні вогнегасники для гасіння обладнання, що перебуває під електричною напругою, а також для гасіння речовин, які вступають з водою в хімічну реакцію, що супроводжується інтенсивним виділенням тепла та розбризкуванням речовини, якщо вони не призначені для цього.

8. Під час гасіння пожежі порошковими вогнегасниками необхідно брати до уваги утворення високої запиленості і, як наслідок, зниження видимості в приміщенні.

9. Під час гасіння пожежі газовими вогнегасниками необхідно враховувати можливість зниження концентрації кисню в повітрі приміщення, особливо якщо воно невелике за об'ємом.

Забороняється триматися за розтруб вогнегасника.

{Абзац перший пункту 9 розділу IV із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ № 765 від 28.10.2020}

У приміщеннях, де використання газових вогнегасників може створити небезпечну для життя людини концентрацію газів у повітрі, а також у разі використання пересувних газових вогнегасників необхідно використовувати ізолювальні засоби індивідуального захисту органів дихання.

Перед використанням пересувних газових вогнегасників слід обмежити кількість обслуговуючого персоналу, який перебуває в приміщенні.

V . Вимоги до оснащення об'єктів вогнегасниками

1. Будинки і приміщення різного призначення мають бути оснащені переносними або пересувними вогнегасниками відповідно до цих Правил.

2. Під час експлуатації будинків і приміщень різного призначення мобільні (інвентарні) будівлі і споруди та підсобні приміщення мають бути оснащені вогнегасниками відповідно до цих Правил.

3. Колісні транспортні засоби оснащуються вогнегасниками відповідно до Норм оснащення вогнегасниками колісних транспортних засобів, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 08 жовтня 1997 року № 1128 (зі змінами).

4. Норми належності порошкових вогнегасників для виробничих і складських будинків та приміщень промислових підприємств наведено в додатку 4 до цих Правил.

Норми належності водяних та водопінних вогнегасників для виробничих і складських будинків та приміщень промислових підприємств наведено в додатку 5 до цих Правил.

Норми належності газових вогнегасників для виробничих і складських будинків та приміщень промислових підприємств наведено в додатку 6 до цих Правил.

Норми належності вогнегасників для гаражів та автомайстерень наведено в додатку 7 до цих Правил.

Придатність переносних і пересувних вогнегасників до гасіння пожеж різних класів та діапазони температур їх експлуатації наведено в додатку 8 до цих Правил.

5. Для вибору типу та необхідної кількості вогнегасників для оснащення об'єкта слід враховувати фізико-хімічні та пожежонебезпечні властивості горючих речовин, характер їх взаємодії з вогнегасними речовинами, а також площу приміщень, будинків і споруд.

6. Необхідну кількість вогнегасників визначають окремо для кожного поверху та

приміщення об'єкта.

Приміщення, у якому розміщено декілька різних за пожежною небезпекою виробництв, не відділених одне від одного протипожежними стінами, оснащують вогнегасниками за нормами найбільш небезпечного виробництва.

За наявності декількох приміщень з однаковою пожежною небезпекою необхідну кількість вогнегасників для їх захисту визначають згідно з нормами належності та з урахуванням загальної площі цих приміщень.

VI. Вибір типу та необхідної кількості вогнегасників

1. Під час вибору типу і необхідної кількості вогнегасників як елементів протипожежного захисту об'єкта слід також керуватися галузевими правилами пожежної безпеки, нормами технологічного проектування та іншими нормативно-правовими актами, що регламентують вимоги до оснащення об'єктів вогнегасниками.

2. Вогнегасні речовини повинні відповідати вимогам (залежно від призначення) ДСТУ EN 615:2017 «Протипожежний захист. Вогнегасні речовини. Вимоги до вогнегасних порошків (крім порошків для гасіння пожеж класу D)» (EN 615:2009, IDT), ДСТУ EN 1568-1:2018 (EN 1568-1:2018, IDT) «Вогнегасні речовини. Піноутворювачі. Частина 1. Вимоги до піноутворювачів, призначених для гасіння водонерозчинних горючих рідин піною середньої кратності, що подається на поверхню», ДСТУ EN 1568-2:2018 (EN 1568-2:2018, IDT) «Вогнегасні речовини. Піноутворювачі. Частина 2. Вимоги до піноутворювачів, призначених для гасіння водонерозчинних горючих рідин піною високої кратності, що подається на поверхню», ДСТУ EN 1568-3:2018 (EN 1568-3:2018, IDT) «Вогнегасні речовини. Піноутворювачі. Частина 3. Вимоги до піноутворювачів, призначених для гасіння водонерозчинних горючих рідин піною низької кратності, що подається на поверхню», ДСТУ EN 1568-4:2018 (EN 1568-4:2018, IDT) «Вогнегасні речовини. Піноутворювачі. Частина 4. Вимоги до піноутворювачів, призначених для гасіння водорозчинних горючих рідин піною низької кратності, що подається на поверхню», ДСТУ 3958:2015 «Пожежна безпека. Газові вогнегасні речовини. Номенклатура показників якості. Загальні технічні вимоги і методи випробування» та ДСТУ 5092:2008 «Пожежна безпека. Вогнегасні речовини. Діоксид вуглецю (EN 25923:1993 (ISO 5923:1989), MOD)».

3. Критеріями вибору типу і необхідної кількості вогнегасників для захисту об'єкта є: категорія за вибухопожежною та пожежною небезпекою виробничих, складських та лабораторних приміщень; клас можливої пожежі;

придатність вогнегасника для гасіння пожежі певного класу та відповідність умовам його експлуатації;

вогнегасна здатність вогнегасника конкретного типу за ДСТУ 3675-98 «Пожежна техніка. Вогнегасники переносні. Загальні технічні вимоги та методи випробувань», ДСТУ 3734-98

(ГОСТ 30612-99) «Пожежна техніка. Вогнегасники пересувні. Загальні технічні вимоги»,

ДСТУ EN 3-7:2014 «Вогнегасники переносні. Частина 7. Характеристики, вимоги до робочих параметрів і методи випробувань» (EN 3-7:2004+A1:2007, IDT) та ДСТУ EN 1866-1:2014

«Вогнегасники пересувні. Частина 1. Характеристики, вимоги до робочих параметрів і методи випробувань» (EN 1866-1:2007, IDT)»;

захищена площа;

до використання допускаються вогнегасники з конкретним типом (маркою) вогнегасної речовини, з якою вогнегасник має підтвердження відповідності вимогам національних стандартів згідно з пунктом 4 цього розділу.

Класи пожеж визначено в ДСТУ EN 2:2014 «Класифікація пожеж» (EN 2:1992, EN 2:1992/

A1:2004, IDT).

Категорія будинків, приміщень та зовнішніх установок виробничого і складського призначення за вибухопожежною або пожежною небезпекою визначається відповідно до вимог ДСТУ Б В.1.1-36:2016 «Визначення категорій приміщень, будинків та зовнішніх установок за вибухопожежною та пожежною небезпекою».

4. Якщо на об'єкті можливі осередки пожеж різних класів, слід обирати вогнегасники окремо для кожного класу пожежі або віддавати перевагу більш універсальному вогнегаснику.

При виборі таких вогнегасників їх мінімальна кількість має дорівнювати більшому значенню, що отримане для кожного класу пожежі окремо.

5. За потреби використання різних типів вогнегасників допускається здійснювати заміну одного типу на інший із забезпеченням рівності сумарної вогнегасної здатності за класом пожежі, характерної для цього об'єкта. Коефіцієнти ефективності вогнегасників за їх вогнегасною здатністю щодо гасіння модельних вогнищ пожеж класів А та В наведено в додатку 9 до цих Правил. Наприклад, порошковий вогнегасник ВП-9 для пожежі класу В, що має коефіцієнт ефективності 13, можна замінити на два вогнегасники - порошковий ВП-6 (має коефіцієнт ефективності 8) та водопінний ВВП-6 (має коефіцієнт ефективності 5), які мають сумарний коефіцієнт ефективності 13.

6. Об'єкти різного призначення оснащуються переносними вогнегасниками, перелік яких наведено в додатку 10 до цих Правил, та пересувними вогнегасниками, перелік яких наведено в додатку 11 до цих Правил.

7. Будинки адміністративного та побутового призначення і громадські будинки, у тому числі підприємства торгівлі, на кожному поверсі повинні мати не менше двох переносних (порошкових, водопінних або водяних) вогнегасників з масою заряду вогнегасної речовини 5 кг і більше, а в разі площі поверху більше 100 м² кількість вогнегасників приймаються з розрахунку 1 кг вогнегасної речовини на кожні 10 м² площі підлоги.

Крім того, слід передбачати по одному газовому вогнегаснику з величиною заряду вогнегасної речовини 3 кг і більше:

на 20 м² площі підлоги в офісних приміщеннях з оргтехнікою, коморах, електрощитових, вентиляційних камерах та інших технічних приміщеннях;

на 50 м² площі підлоги в приміщеннях архівів, машзалів, бібліотек, музеїв.

8. Приміщення площею менше ніж 20 м², у яких розміщено оргтехніку, слід оснащувати переносним газовим вогнегасником ВВК-2.

9. Для захисту квартир багатоквартирних житлових будинків і будинків індивідуальної забудови слід використовувати переносні вогнегасники з розрахунку один водяний (ВВ-5, ВВ-6) чи водопінний (ВВП-6) або один порошковий (ВП-2, ВП-3) вогнегасник на одну квартиру або на один будинок індивідуальної забудови.

Як додатковим засобом для гасіння невеликих осередків пожеж на початкових стадіях, будинки та приміщення, зазначені в пунктах 7, 8 цього розділу та абзаци першому цього пункту, також можуть оснащуватися вогнегасниками водопінними аерозольними одноразового використання.

10. Для захисту приміщень від пожеж, пов'язаних з горінням речовин, які застосовуються для приготування їжі (рослинні або тваринні масла і жири), слід використовувати переносні вогнегасники з можливістю гасіння пожежі класу F з розрахунку один вогнегасник на одне окреме робоче місце.

{Розділ VI в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ № 765 від 28.10.2020}

Т. в. о. директора Департаменту

Рекомендована література

Наказ МВС № 1313 —
Положення про
організацію
експлуатації
бронетанкового
озброєння та техніки,
іншого майна
номенклатури
бронетанкової служби
НГУ

Наказ МВС № 285 —
Положення про
діяльність медичної
(військово-лікарської)
комісії МВС

WAR BOOKS
військова література

КУПИТИ